

телство като астрологъ. «Имали ли сж тука звѣзды-тѣ, говори той, нѣкое вліяніе? Защо-то именно въ това време срѣднебесіе-то са намѣрва въ право противостояніе съ Марса; а преминуваніе-то на Сагурна прѣзь въсходяща-та точка на Зодіяка въ моя-тѣ гороскопъ пакъ ще са случи въ слѣдующій Ноемврій и Декемврій. Но ако тѣзи сж причины-тѣ, то какъ тѣ дѣйствувать? Да ли е онова истинно-то обьясненіе, кое-то азъ дадохъ другадѣ? Азъ никога не сжмъ мыслилъ да давамъ на звѣзды-тѣ Божескы службы, т. е. да считамъ нѣкое вліяніе. Обаче, като прѣдположимъ, че всичко това е проишлѣзло отъ звѣзды-тѣ, да допустнемъ, че, въ това време на година-та, азъ имамъ особено силны страсти и сжмъ бързорякъ въ съображеніе-то си, че показвамъ особено мягко-сърдечіе, че са улавямъ за новы и парадоксическы мысли, че сжмъ необыкновенно чудотворенъ въ тѣзи си дѣйствія, че, още твърдѣ внимателно издирвамъ, претѣглямъ и разглеждамъ различни-тѣ причины и че не сжмъ рѣшителенъ въ изборъ-тѣ си. Въ всякой случай азъ благодаря на Бога, че не ми са случи онова, що можеше да са случи, и то естъ — че женидба-та не стана.» Да са обрнемъ сега къмъ другы-тѣ жены. «Отъ тѣхъ една-та излѣзе твърдѣ стара; друга-та — бола; третя-та — извѣнъ мѣрка-та са голѣмѣяла съ своя-тѣ родъ; четвѣрта-та — не знаела нищо, освѣнъ труфеніе-то, кое-то са не съгласявало съ живота, кой-то тя трѣбало да прѣкара съ Кеплера, като му стаяла жена. Друга пжкъ не можла да търпи и са оженила за по-рѣшителенъ поклонникъ въ това време, кога-то Кеплеръ са колѣбаялъ. «Лоше-то е, казва той, въ всяко отъ тѣзи сватуванія, че додѣ-то азъ са измайвамъ, сравнявамъ и съображавамъ различни-тѣ причины и интересы, азъ осѣщамъ, че сѣкы день въ мене са ражда нова любовь.» Въ това време той достигналъ въ своя-тѣ разписъ №^{го} 8 и намѣрилъ за него прилична за себе си другарка. «Фортуна-та ми отжести най-посаѣ въ моя-та нерѣшителность. Отъ най-напрѣдъ, моя-та невѣста бѣше съвършено съгласна на мое-то прѣдложеніе; сжщо тѣй бѣхъ и нейны-тѣ приятели. А сега не само азъ не знажъ, съгласна ли е тя или не; но даже и сама тя не знае това. Слѣдъ изминуваніе-то на малко дни доде отъ нейна страна ново обѣщаніе, кое-то, обаче, трѣбаше да са подтвърди и третій пжтъ: но, като са изминъха чѣтыре дена, невѣста-та пакъ са раская за свое-то обѣщаніе, и са моли да ѣ освободя отъ даденна-та ѣ дума. Азъ са съгласихъ, и този пжтъ всички-тѣ ми съвѣтници бѣхъ на едно мнѣніе съ мене.» Това сватуваніе было най-дълго; то траяло цѣлы три мѣсяца. Като са обезсърчилъ при таквизи несполукуы, Кеплеръ въ слѣдующе-то си сватуваніе дѣйствоваль още по-рѣшително. Като направилъ прѣдложеніе на невѣста-та №^{го} 9, той ѣ разказаль всячка-та исторія на свои-тѣ несполукуы, благоразумно като са рѣшилъ да наблюдава, да ли негово-то нещастіе ще възбуди въ нея съчувствіе. По видимому опытъ-тѣ нѣмалъ сполука; и кога-то былъ доведенъ почти до отчаяніе, Кеплеръ са обрналъ за помощъ къмъ една отъ свои-тѣ приятелкы, коя-то вече още прѣди нѣколко време го мжмряла дѣто той не я направилъ посрѣдница въ това трудно дѣло. А кога-то тя му прѣдложила невѣста-та №^{го} 10 и кога-то женихъ-тѣ Кеплеръ, ходилъ за пръвъ пжтъ да я посѣти, той са отзоваль за нея така: «нѣма никакво съмнѣніе, че тя има добра зестра, и е отъ